

2023. február 6. hétfő

Zsolt 92,2-10 :Milyen jó hálát adni az ÚRnak, és zengen neved dicséretét, ó, Felséges, hirdetni reggel szeretetedet, hűségedet minden éjjel tízhúrú hangszeren és lanton, zengő hárfán! Mert megörvendeztetted tetteiddel, URam, kezed alkotásainak ujjongok. Mily nagyok alkotásaid, URam! Igen mélyek gondolataid! Az ostoba ember nem ismeri fel, az esztelen nem érti meg. Ha úgy nőnek is a bűnösök, mint a fű, és kivirul minden gonosztevő, végül mégis el kell pusztulniuk. De te, URam, magasztos vagy örökké! Mert ellenségeid, URam, ellenségeid elenyésznek, szétszóródnak a gonosztevők mind.

Mk 13, 19-20: Azokban a napokban ugyanis olyan nyomorúság lesz, amilyen az Isten által teremtett világ kezdete óta egészen mostanáig nem volt, és nem is lesz. Ha az Úr nem rövidítette volna meg azokat a napokat, nem menekülne meg egyetlen halandó sem. A választottak miatt azonban, akiket kiválasztott, megrövidítette azokat a napokat.

Igehirdetés:

Múlt csütörtök óta Márk evangéliumának a végidővel illetve Jeruzsálem pusztulásával kapcsolatos réseit olvassuk és ez kitart még pár napig. Nehéz ebből így hétfő reggel valami örömhír félet kihámozni.: Mind meghalunk.... Vagy csak a sztoikus-buddhista bölcsesség marad?: Egyszer egy indiai hercegnő az édesapjától kapott gyűrűvel felkeresett egy hindu bölcset. Azt kérte tőle, hogy véssen bele egy olyan gondolatot, amely szomorú napokon vigasztalja, a nehéz helyzetekben bátorítja, a boldog időszakokban pedig óvatosságra inti. A bölcs pár nap múlva visszaadta a gyűrűt. Csupán egyetlen szót vésett bele: „elmúlik”... Szeretném, ha ennél tovább jutnánk ma.

Csütörtökön arról volt szó, hogy ezek a végidei, apokaliptikus képek minden korszakra igazak lehetnek, a Földön zajlanak a háborúk, éhínségek, járványok, néha közelebb hozzánk, néha távolabb tőlünk. Hogyan ne veszítsük el a reményünket, hitünket, hogyan ne csavarodjunk be? Minek kell akkor örülni? Hogyan lehet meglátni azt a másik történelmet, ami mindezek mögött történik? A mai Ige alapján ehhez szeretnék támpontokat adni.

Először is: az a tény, hogy az anyagi világ pusztulásnak, romlásnak van kitéve nagyon nehezen fogadható el, különösen akkor, ha közelről érint minket. Az idézett szakasz Jeruzsálem pusztulására vonatkozik, ezért beszél úgy róla Jézus, hogy a teremtés kezdete óta nem volt ilyen nyomorúság. Hasonló szófordulattal írja el az isten igéje az egyiptomi csapásokat is: mindig az a legrosszabb csapás, ami minket, vagy a hozzánk közel állókat érint. Ugyanakkor pont ez segít minket abban, hogy azt keressük, ami nem veszhet el. Azt, ami örök. És ezek igazából a szeretetben megélt kapcsolataink. Ezek azok, amiket átviszünk a túlvilágra is. Ebben élhető át az a bizonyos kegyelmi történelem, ami rejtetten de a megdicsőülés felé viszi a világot. ÉS bármi, ami az anyagi világhoz tartozik annyiban értékes, amennyiben ezt segíti. Ez a templom, vagy bármelyik másik annyit ér, amennyire arra használjuk, hogy növekedjék bennünk a szeretet általa. Nagyon kedves Fodor Ákos Tündérpárbeszéd c. verse:

- Tudsz játszani?
- Tudok.
- És szeretsz is?
- És szeretlek is.

Ez a kis vers számomra pont arról szól, hogy akár egy kis ragozási játék is alkalmas arra, hogy a valódi lényegre irányítsa a figyelmünket!

A második tény, hogy Isten velünk van a nehézségek idején, még akkor is, ha nem értjük őt, nem értjük, hogy miért nem tesz csodát, miért marad rejtve. Isten azonban megrövidíti a szenvedés napjait értünk. Inkább költői kép ez, mint valós idő, én azt gondolom és ezt is tapasztalom. Mert ha Istennel szenvedem el a csapásokat, akkor valahogyan – és ez tényleg csoda – még a csapások alatt és után is növekedhet bennünk a szeretet. Két példát hoztam: Richard Wurmbrand protestáns lelkész 14 évet ült a Román diktatúra börtönében, ebből 3 évet magánzárkában. A három év alatt 300 igei elmélkedést fogalmazott és tanult meg magában. Lénárd Ödön piarista szerzetes közel 20 évet volt

a kommunista hatalom börtöneiben, nem kevés időt sötétzárkában. A legmélyebb istenélményének nevezte a sötétzárkában töltött heteket.

Mire használod a végső időt? Annak a hátralevő ki tudja hány percét óráját, évét vagy évtizedét? Ha a szeretet növekszik benned, akkor jól használtad!

MIELŐTT

*A jövőről nem sokat tudok,
de a végítéletet magam előtt látom.
Az a nap, az az óra
mezítelenségünk fölmagasztalása lesz.*

*A sokaságban senki se keresi egymást.
Az Atya, mint egy szálkát
visszaveszi a keresztet,*

*s az angyalok, a mennyek állatai
fölitik a világ utolsó lapját.*

*Akkor azt mondjuk: szeretlek. Azt mondjuk:
nagyon szeretlek. S a hirtelen támadt
tülekedésben
sírásunk még egyszer fölszabadítja a tengert,
mielőtt asztalhoz ülnénk.*